

بسم الله الرحمن الرحيم

آزادی کلیست مقدس و پربرکت ، کلیست که انسان بخاطر حفظ
ان از جان و مال خود در مقابل آن میگذرد تا آزاد زندگی نماید .
آری ! کشور باستانی ما افغانستان آزادی را مایه شرف ، افتخار
و عزتش دانسته و میداند . آنزمان که باحسن حریت و شجاعت و مردانگی
مردم افغانستان ، اسلام این عقیده پاک و آسمانی بایک جهان از امید
و هدف که پیام آور زندگی با عزت و آبرو مند برای بشر است ، بالای توده -
های این کشور آزادگان زرافشانی نمود و مردم با دیانت پرور ما بخاطر این
هدیه خداوندی حتی از همه زندگی خویش گذشته و در جهت حفظ آن کوشا -
بوده اند .

هر دور از زندگی مردم ما پراز درد و رنج بوده ولی هرگز خود را
بخاطر زندگی دینوی تسلیم قدرت های اشغالگر نکرده بلکه علناً بمقابله
بر خواسته اند .

بلی ! زنان مسلمان افغان دوشا دوش مردان مسلمان این کشور
بخاطر دفاع از عقیده و شرف خویش یکجا بمبارزه برخواسته اند . زیرا
وطن این حق را بالای ایشان دارد تا از آن دفاع نمایند .
آنزمان که ملت از خارج مورد تهدید و تهاجم قرار میگیرد بر همه ملت
واجب است تا برای دفاع از شرف و عزت خود یک پارچه شده تا مسئولیت
خود را در مقابل اسلام و این دره های زیبای که سالها در آن زندگی نموده
اداء نمایند .

بلی ای هموطن ! در تاریخ کشور ما قصه های از رشادت و از خود -
گذری زنان مسلمان این کشور ثبت است .

در زمانه های احمد شاه ابدالی آنوقت که همه جوانان در میدان
 جنگ و جهاد بسرمی بردند . جوان تازه عروسی شده چنان دل بخانه و
 کاشانه خود میدهد و بدون اطلاع مقامات لشکری راهی دیارش میگردد .
 نیمه شب درب منزل میکوبد ، زنش که شب ها بخاطر دوری از شوهر
 جوانش و دیگر برادرش تا دمیدن صبح در مقابل خداوند (ج) برازونی ساز
 مشغول است . متوجه صدای در میگردد .
 چون عقب در میآید ، طبق معمول باید از جانب مقابل پرسیده
 شود و میگوید درین نیمه شب کیستی ، شوهر جوان در جواب میگوید
 منم عروس عزیز ام . در جوابش میگوید آیا با لشکر آمدی ، جوان در جوابش
 میگوید که دیگران در میدان جنگ و من خاص بدیدارت آمدم .
 ولی عروس جوان همین قدر میگوید که در در مقابل کسی باز خواهد
 شد که یا فاتحانه با همه جوانان شامل در جنگ برگردد و یا جنازه تورا
 در مقابل درب خانه بگذارند . برواین در فعلاً برویت مسدود است .
 هجوم دوم انگلیس را بیاد میآوریم . در جنگ میوند که ملا لی
 چگونه در میان کشتگان جنگ قامت برافراشت و علم جهاد را که علمدار
 قبل آن شهید گردیده بود علم شریف را بلند و با سردادن چند بیت
 شعر معرکه را چنان گرم ساخت که پیروزی نصیب مسلمانان گردید . ولی
 افسوس که پیروزی را خود بچشم ندید زیرا در همان جنگ شهید گردیده بود
 قیام مردم کابل در مقابل سپاه انگلیس ، در این روز چهارصد تن
 از زنان کابل در آن اشتراک داشتند که در همان روز های گرم تموز وظیفه
 آب و نان مجاهدین را بدست داشتند و در بین صخره های سوزا
 و اطراف بالاحصار این و آن طرف در حرکت بودند که همان روز
 از زنان کابل بخاطر دفاع از مادر وطن شهید گردیدند .

در این روزها قصه از عاشقان و عارفان را چنان نقل میکند .
 عبدالله جوان نورس باز هرا دختر همسایه نامزد میشود . در روز جنگ
 مشهور کاسه برج مراسم عروسی عبدالله برگزار میکرد . هنوز برد ست
 عبدالله حنا نگذاشته بودند که عروس جوان زهرا برای عبدالله میگوید
 حیف است همه جوانان در سنگر باشند و تو برد ست خود حنا بگذاری
 همین است که عبدالله شمشیر از نیام بر آورده را هی سنگر میگرد و ولی دیگر
 بر نمیگردد . و آن عروس تا آخر عمر در خدمت مادر عبدالله باقی میماند .
 آری ای مسلمان !

درست يك قرن بعد استعمار تازه بقدرت رسیده بعد از قتل
 و غارت ویرانگری های زیاد و بخاطر پخش مفکوره منحط الحاد و دهریت
 پای خود را از حد فرا تر گذاشته میخواهد بعد از اشغال افغانستان
 خود را در بحر هند باندازد . چونکه کلید فتح قاره افغانستان خواهد
 و بس .

آنزمان که عساكر و تانك های جنایت کار روسی در شهرها و دره ها
 زیبای ما جابجا میشد . در هر نقطه از کشور در مقابل خود مقاومت را
 احساس میکرد . اگر چه در آن وقت وسایل جهاد خیلی شکل ابتدائی -
 داشت ولی چون مسئله عقیده و آزادی در میان بود کدام ترس و هراس را
 مسلمانان بخود راه نداده دست به قیام و مبارزه زده که میتوان قیام سوم -
 حوت شهر کابل را که يك و نیم ماه بعد از اشغال کشور رخ داد نام برد .
 آنوقت که نیروهای کفر طوری وانمود میکنند که تنها مردم عوام
 در مقابل ما از جهالت کار نمیگیرند باقی روشنفکران با ما است . این است که
 مراکز علمی نفرت و انزجار خود را در مقابل رژیم دست نشانده روس ابراز
 داشته تظاهرات خیابانی را براه انداخته و برای جهانیان معلوم میگرد

که این ها حتی در بین روشنفکران و جوانان جامعه خود جا ندارند .
 این است که باز در مقابل این نونهالان کشور که تنها با خودی
 کتاب و قلم دیگر هیچ چیزی نداشتند از زور سر نیزه کار گرفته و قلب های
 پاک این جوانان توحید را بگلوله بستند که درست در همان روز های
 صدها تن از خواهران و برادران مسلمان ما را در مکاتب و پوهنتون جانها
 شیرین شان را از دست داده و یا روانه سلول های زندان گردیدند .
 در این روز ها خواهران ما ملائی گونه قدم بر افراشتند
 و ملائی گونه بخون غلطیدند و خاطره صد سال قبل جنگ میوندر
 تجلیل کردند .

این شهیدی را که اکنون در باره اش سخن گفته میشود از جمله
 همان شهیدان این انقلاب است که هم مانند صدها تن شهید دیگر
 در باره اش سخن رانده نشده است .

چون یادی از شهدای انقلاب ، مشعل این انقلاب را روشنتر
 نگه میدارد بر خود واجب دانستیم که شمع از زندگی این خواهر خود را
 ثبت اوراق این انقلاب نموده تا باشد نامی از آن بفراموشی سپرده نشود .
 خواهر شهید ما مریم در سال ۱۳۳۹ هـ ، ش در یک فامیل
 متدین و دیندار در شهر کابل متولد گردید . سالهای ابتدائی زندگی
 خود را در آغوش بر مهر مادر پرورش یافت ، تعلیمات دینی را از اخضای
 فامیل و مسجد محل آموخت و با شروع سن هفت سالگی شامل مکتب ابتدائی
 گردید . دوره ابتدائی را با درجه های عالی سپری و در جریان این دوره
 همیشک شاگرد نکی ، هوشیار ، کنجکاو و متجسس بود .

بعد از ختم دوره ابتدائی شامل لیسه عائشه درانی گردیده
 و دروس خود را در همان لیسه بپایان رسانید . ولی آنچه درخور توجه
 است دوره لیسه این خواهر شهید است زیرا این دوره ، دوره مبارزه

و استواریت در مقابل فساد و ظلم اگر چه شرایط مکاتب در آن زمان
چندان درست بنظر نمی خورد و از این بابت هر کس در تشویش بود
ورنج میبرد . ولی در بین اجتماع آنروز تعدادی زیادی بودند که از
شکل زندگی آن روزگار راضی نبوده همیشه در مبارزه بخاطر از بین بردن
این حالت بودند .

این خواهر ما در این چنین شرایط زندگی و تحصیل میکرد .
آنچه که مطابق خواست آن شرایط بود خود را سهم ندانسته علناً دست
به مبارزه و مجادله زد تا شود وظیفه خود را در مقابل عقیده و ایمان خود
انجام داده باشد .

در این زمان بود که کودتای نافرجام هفت ثور بوقوع پیوست
و چهره اصلی نوکران روس نمایان و ابر سیاه وحشت کمونیزم بر کشور
مرد خیز افغانستان سایخ افگنند . مردم مسلمان افغانستان نظر
بحکم دین اسلام بخاطر دفاع از آن خود را آماده ساخته و مستقیماً با
نوکران روس بمقابله پرداختند .

روس ها قبلاً توسط جاسوسان نا بکار کی ، جی ، بی شرایط
حمله را بر افغانستان آماده دیده بودند مستقیماً داخل افغانستان گردیدند
در این زمان تمام مردم مسلمان افغانستان از پیرو جوان ، خورد و بزرگ
زن و مرد مطابق رسم نیاکان مسلمان خود در مقابل دشمن مشترك دست
به مبارزه و قیام زدند . خواهر ما مریم جز این مبارزان بحساب میآمد
وی در بین هم قطاران و خواهران هم صنف خود مسئولیت خود را بخاطر
دفاع از اسلام و وطن اداء میکرد .

در ماه ثور سال ۱۳۵۹ که همه موسسات تعلیمی بخاطر تجا از
روس در کشور دست به مبارزه و تظاهرات خیابانی زده و علناً نفرت خود را

ابراز داشته تا جهان بداند که موضوع از چه قرار است . در تنظیم
 و اداره لیسه عائشه درانی خواهر شهید ما مریم قرار داشت . وی که
 قبلاً با برادران مسلمان در ارتباط بود و آنچه از مقامات رهبری جهاد
 برایش میرسید . آنرا بدون کدام ترس در صحنه عمل پیاده میکرد .
 هر روز قیام و تظاهرات شکل شدید تر را بخود گرفته جوانان
 مسلمان با عقیده راسخ آنرا دنبال میکردند . بتاریخ دوازده ثور
 همین سال روس ها و نوکران آنها بخاطر خاموش کردن این تظاهرات
 که در حقیقت ریشه های دولت نو بنیاد کفر و الحاد را خشک و بیه لزه
 در آورده بود از قوای امنیتی و قوای مسلح حتی زمانی از قوای هوایی
 روس ها استفاده کرده جوانان پاک و مسلمان ما را که صرف بخاطر اسلام
 و وطن قیام کرده بودند در مقابل شان از گلوله کارگرفت . وعده زیادی
 را راهی زندان های وحشت باری که در جهان بمانند آن دیده نمیشود
 ساختند . لیسه عائشه درانی که در مرکز شهر یعنی پل باغ عمومی
 قرار دارد زیاد مورد توجه مقامات دولتی قرار داشت بروی این منظور
 همه توان و نیروی خود را بخاطر آرام نگه داشتن این لیسه بخرج میدادند .
 در جریان تظاهرات دختران مسلمان این لیسه در پل باغ عمومی
 که بظاهر کنندگان با قوای امنیتی برخورد کردند . زیرا این ها میخواستند
 که بعد از يك راهپیمایی کوتاه خود را به پارک زرنگار رسانیده هدف
 و علت این تظاهرات را برای جهانیان برسانند .
 ولی این گرك صفتان قرن بیست از وحشت در مقابل کار
 گرفته تعدادی را دستگیر تعدادی را زخمی و تعدادی را اینطرف
 و آنطرف پراکنده ساخته تا این آواز حق را خاموش سازند
 ولی این مشعلی که همانا آواز حق است و حقیقت هیچ

قدرتی استعماری و فرعونی آنرا خاموش کرده نمیتواند زیرا این عهد خداوند (ج) است.

اگر امروز این آواز خاموش شد روز دیگر باز این آواز زنده میشود .
 بلی ! در جریان این همه تظاهرات خواهر مریم وقتی چند از خواهران دیگر نقش بزرگ و تعیین کننده بازی میکردند . که در همان روز خواهر ما مریم ، آن صاحب منصب را که میخواست با ایشان نزدیک شود چادر خود را از سر خود برداشته بر سر آن افسر نظامی انداخت و خشم آن صاحب منصب زیاد گردید . ولی دیگر مجالی نداشت که از خود دفاع نماید . آنرا چهار دست و چهار پای در بین دریای کابل انداختند . علت چادر انداختن این بود که چون خواهران مسلمان ما خود را به عساکر و نوکران دولتی نزدیک ساخته چادرهای خود را از سرهای خود باز و بر سر عساکر و صاحب منصبان و نوکران دولتی انداخته که چادر برای زنان است و امروز شما بمثل يك زن اسیر هستید در چنگال روس ها و روسها دشمن ما ست .

ولی در مقابل این ما هستیم که بخاطر دفاع از ناموس و وطن قلب های خود را سپر مری های روس ساخته تا از عقیده و ایمان و میراث بزرگان خود دفاع نماییم .

این روز ها و شب ها بدترین روز های چند سال این کودتا بشمار میرود در این روز ها صد ها تن از جوانان مسلمان ما اعم از دختران و پسران خون های شان را در روی جاده های سیاه شهر کابل ریخته اند و از رنگین ساختند . و صد ها تن دیگر روانه سلول های زندانی گردیدند که تا حال از آنها کدام اطلاع در دست نیست . این خون ها بود که

B
4.3833
MAR
1922

از نشرات :
کمیته فرهنگی
تنظیم خواهران مسلمان
افغانستان

انقلاب اسلامی را آبیاری نمود .

خواهر ما مریم بعد از يك سلسله فعالیت های تنظیمی در اثر راپور های متواتر اعضای خاد در سال ۱۳۶۱ از طرف مقامات مسئول خاد پنج بازداشت میگردد . همراه با این چند تن دیگر رابه اتهام و جرم ترور منشی زنان حوزه شور بازار ، مشارکت در قیام های ضد دولتی ارتباط با مجاهد یمن .

در جریان تحقیق سندی برای ایشان از بخش دیگری خاد داده شد که مریم نام در تظاهراتات شور ۱۳۵۹ نقش فعال و عمده داشته که چادر خود را بر سر سربازان انقلاب شور انداخته است . بلي ! این سگ صفتان که در حقیقت بدترین چهره های سیاه و کثیف تاریخ این ملت را در بر میگیرد بعد از يك سلسله شکنجه ها خواهر مریم را به اعدام محکوم که همراه با آن چند تن دیگر از برادران ما هم یکجا اعدام میشوند . و بشهادت میرسنند .

روح شان شاد و راه شان متداوم کامیاب باد .

جمیعت اسلامی افغانستان
تنظیم خواهران مسلمانان
افغانستان

زندگینامه خواهر شهید (مریم)